

Forestilling om den Værdi, de skulle udtrykke. Jeg behøver i saa Henseende kun at nævne faa-
danne Benævnelser som Haandsbred, Fod, Skridt,
Tomme, Alen og Faan. Det er alle Benævnelser,
som strax ved deres Ordlyd give en Forestilling
om, hvad de tilfigte, at de skulle betegne. Paa
den anden Side har man havt nogen Vanstælgighed
ved at fastsætte disse Maal paa en tilstrækkelig
nøjagtig Maade. De ere maasse ikke tidligere,
forinden man kjendte Meteren, bleve fastsatte
med saa stor Nøjagtighed, som det i visse For-
hold kunde være ønskeligt, og det er tillige bekjendt,
at Fastsettelsen af dem, selv under de samme
Benævnelser, har været ikke saa lidt forskjellig i
de forskjellige Lande; Enhver veed, at en Fod f.
Ex. har haft en noget forskjellig Længde i de
forskjellige Lande. Naar man nu vil spørge, om
Meteren har den Fordel, at den strax giver en
tydelig Forestilling om det Længdemaal, den be-
regner, tror jeg, at dette maa besvares benegten-
de. Meteren er, som bekjendt, eller, rettere sagt, var
oprindelig paatænkt at skulle være $\frac{1}{10,000,000}$ af
en Meridiankvadrant, men det er et Begreb, som
ikke giver nogenformelt Forestilling om Meterens
Størrelse. Det Andet, hvorom der kunde være
Tale, er, om Meteren da har den Fordel fremfor
andre Maal, at den besidder en større Nøjag-
tighed, hvilket naturligvis til sine Tider kan være af
overmaade stor og vigtig Betydning, om end i
mangfoldige Tilfælde og navnlig i det daglige
Livs praktiske Gjerning en overdreven Nøjagtighed
hverken er nødvendig, eller i det Hele taget en-
gang kan komme til Anvendelse. I saa Hen-
seende er det bekjendt, at man ved Bestemmelsen
af Meteren forsøgte at finde et saakaldet Natur-
maal, hvor Naturen frembyder en altid uforanderlig
Størrelse, hvortil man kunde vende tilbage, og
som man til enhver Tid kunde finde, selv om den
Etalon, den Stav, det Maal, man havde ind-
rettet derefter, skulde gaa tabt eller lide en saa-
dan Bestaabigelse, at den ikke mere var paalidelig. Det
var ganske vist Hensigten med Meterens Ind-
førelse at etablere et saadant Naturmaal, men det
maa erkjendes, at Videnskaben efter de Dplysnin-
ger, den senere har bragt, har statueret, at Me-
teren i Virkeligheden paa ingen Maade er et
saadant Naturmaal. For det Første er en Meridian
eller Kvadranten af en Meridian vel neppe ganske
lige stor paa de forskjellige Steder af Jorden,
og dernæst kan Meridiankvadrantens Længde kun
findes gjennem meget sammensatte Maalinger, der
give et Spillerum for Feil, som aldrig ville kunne
undgaas. Følge en Rilde, som jeg strax skal
komme til at nævne, synes det, som om man
allerede ved Bestemmelsen af Meteren har begaaet
en Feil, der gjør, at den i Virkeligheden paa ingen
Maade, som jeg før sagde, svarer til at være et
Naturmaal, der kan findes igjen. Meteren skulde
være $\frac{1}{10,000,000}$ af Meridiankvadranten; men den
Størrelse, man fandt af den Meridiankvadrant,

man maalte, har efter et Middeltal af senere Be-
regninger vist sig at være omtrent 565 Meter
længere, end man den Gang antog, saaledes at
man altsaa, dersom man vilde rette Meteren der-
efter, maatte foretage en Korrektion, der gjorde
den omtrent $\frac{1}{40}$ Linie længere, end den nu er
fastsat til. Jeg skal ganske forbigaa, at det ad
videnskabelig Veie er paavist, at man ogsaa fra
Først af ved selve Beregningen begik en Feil, som,
hvis den var undgaet, vilde have medført, at
Meteren var bleven noget længere, men denne
Forskjel er mindre betydende end den, jeg før
nævnte, og som senere videnskabelige Undersøgelser
have ført til. Ikke desto mindre tror jeg, at det
maa erkjendes, at Meteren, som vi nu engang
have den, er et Maal, der i Nøjagtighed langt over-
træffer alle de Maal, man hidtil har kjendt, ja,
det endog i en saadan Grad, at man senere ikke har
kunnet gjøre andet end at reducere disse Maal, saa
godt man kunde bestemme dem, til Meteren, saa-
ledes at Foden i de forskjellige Lande nu egent-
lig kun betyder en vis Brøkdel af Meteren, og
ikke kan findes med Nøjagtighed, uden at man
gaar tilbage til den. Det, der altsaa foruden
Lideligheden, som man kunde opnaa paa anden Maade
— vi have jo hos os i visse Tilfælde endog vor
Fod inddelt i 10 Tommer — i saa høi Grad
skulde gjøre, at Meteren var at foretrække, nemlig
Nøjagtigheden, er altsaa ogsaa i Virkeligheden
efter min Opfattelse tilstede, men naar denne
store Nøjagtighed saaledes er det, hvorpaa man
hovedsagelig og næsten alene kan sætte Pris
med Hensyn til Meteren, maatte man da ogsaa,
naar man gik til at indføre Meterberegningen,
sikre sig den fulde Nytte af denne Nøjagtighed.
De Fordringer, der i saa Henseende maatte stilles,
vilde være Fordringen om fuldkommen Nøjagtig-
hed, Midler af den svageste Bestaenhed til
at sikre Bevarelsen af denne Nøjagtighed
og endelig Midler til med en aldeles til-
fredsstillende Nøjagtighed at tage Kopier af Me-
teren, saaledes at Nøjagtigheden i Virkeligheden
kom det Publikum til Gode, som vilde benytte
dette Maal, og at dette netop opnaaede den For-
del, som Meteren frembyder i denne Henseende til
Nøjagtighed. Jeg ser imidlertid ikke, at det fore-
liggende Lovforslag i den Retning byder noget
Tilfredsstillende. Ser man hen til Lovforslaget,
ikke saaledes som det er vedtaget i Landstinget,
men som det blev forelagt af Regjeringen, finder
man i § 7 Værdien af en Fod og af en Alen
angiven til almindelig Brug i den paatænkte Over-
gangstid med en Række Decimaler; men det viser
sig strax, naar man kaster Øinene derpaa, at
Foden ikke efter disse Decimaler er Halvdelen af
en Alen, hvad dog Enhver veed, den skulde være,
eller omvendt, at en Alen er det dobbelte
af Foden. Det ligger i, at man ikke har
givet mere end 5 Decimaler, medens man
har fulgt den almindelige Regel, enten at